

האיש מקדש פרק שני קידושין

נד.

עין משפט
נר מצוה

קבו א ב מ"י פ"ה מהל'
מעלה הל"ד:
קבו ג מ"י שס פ"ו
הלכה ג:
קבו ד מ"י פ"ד מהל'
שקלים הל"ט:
קבו ה מ"י פ"ח מהל'
מדרס הל"ד
עוש"ע י"ד סימן רד
סעף 3:

א) יומא ל מעילה ד:
ב) קנסא כה' ג) [נעמי'
מוספא קלמן טו. ד"ה
הקס] [וע"ע 'מס'
יומא סט. ד"ה בנדי
ב) (א) רש"ל מ"ז,
ד) ירוש' שקלים פ"ג
ה"ג, ט) [בבב"ה נוסף:
בהו"א, ו) רש"ל מ"ז,
ז) [בבב"ה] דמני אבה
דרי ישמעאל בר רב יצחק,
ח) מדרס י"ג, ט) [נעמי'
ז) [בבב"ה] נוסף: בנעמי'
והד"א, ו'ה"ה בבב"ה, וני'
רש"י, ט) [יומא ג'ה],
ט) [שקלים פ"ג] מ"ז,
ט) [יומא ג'ה], ט) [גס
ביומא ג'ה], ט) [שקלים
פ"ג] מ"ז, ט) [גס פ"ג
מ"ז], ט) [גס פ"ג] מ"ז,
ק) [גס פ"ד] מ"ז, ט) [ג"ל
ירקניו זהב יצ"ט] כתי'
קדש' הקדש' וזה אחר
לכלי שרת וזה אחר שעשין
מהן קין מנבח' רש"י, ט)
ט) [בבב"ה] נוסף: פ"ג ה"ג,
ט) [ג"ל לא, רש"י, אמס'
ע"ז ש"ל, ט) [ג"ל] כתי'
כל השלשה קופות חור'
לשניה שלמה כ"ו, רש"י
וב"ה דב"פ, ו' לפניו
ע"פ הגהות מהרש"ל,
ט) [בבב"ה] כתי', ט'
ג) [ר"ה שס, יומא סה:
ע"ש, ט) [בבב"ה] פ"ד
ה"כ],

חורנו על כל לדיון של ר"מ כו'. כלומר אע"פ ששינוי לר"מ בשוגג לא קידש לאו משום דס"ל הקדש בשוגג אין מתחלל שחורנו ככ"מ ששנה ר"מ בהלכות הקדש ולא מנינו מקום שאמר בו הקדש מתחלל במוזד ואין מתחלל בשוגג אלא אין בשוגג בין במוזד מתחלל וליתנהו להני טעמא דר' יוחנן לר"מ יש מעילה במעות הקדש וכיון דמעל נפק לחולין: ומהני. דקתני בשוגג לא קידש אלא לא נתחלל: ככפונס כהונה שלא בלו. וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכן הוקדשו מתחלה ליהנות בהן שוגגין רק שלא ימכרו לחללן שלא נתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים ורזיזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמרא בעבודה ולא ישחוט עליהם אחר עבודה כהרף עין וא"ת אי"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במוזד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת למלאכי השרת ת"ש כבתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין יואין מועלים בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים (שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות) לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו (דנתן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא (והתנן כתיב כדירים כעצים כתיב כיבד כל מזבח בירושלים) ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר בירושלים והתניא (ר' יהודה) אומר כל האומר בירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי' תרי

בבתנות כהונה. פ"ה משנתנו דקתני לא קידש אלא לא מתחלל במקדש כמתנות כהונה שלא בלו וראויין לעבודה וכל זמן שראויין לעבודה אין מעילה בשגגתן שלכן הוקדשו לתחלה ליהנות בשגגתן בכל עת שלא ימכרו לחללן שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים ורזיזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמרא בעבודה ולא ישחוט עליהם אחר עבודה כהרף עין וא"ת אי"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במוזד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת למלאכי השרת ת"ש כבתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין יואין מועלים בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים (שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות) לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו (דנתן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא (והתנן כתיב כדירים כעצים כתיב כיבד כל מזבח בירושלים) ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר בירושלים והתניא (ר' יהודה) אומר כל האומר בירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי' תרי

הואיל וניתנו להנות בשגגתן בכל עת שלא ימכרו לחללן שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים ורזיזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמרא בעבודה ולא ישחוט עליהם אחר עבודה כהרף עין וא"ת אי"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במוזד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת למלאכי השרת ת"ש כבתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין יואין מועלים בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים (שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות) לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו (דנתן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא (והתנן כתיב כדירים כעצים כתיב כיבד כל מזבח בירושלים) ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר בירושלים והתניא (ר' יהודה) אומר כל האומר בירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי' תרי

מוסף תוספות

א. הנשר בקופות בר"ה ניסן שבבאן ואלין אין לוקחין קרבנות ציבור אלא מתרומה חדשה כדאמרינן בר"ה (ו) קרבנות ציבור הבאין באחד בניסן מצוה להביא מן החדש. רש"י כמותו קו ע"ג. ב. כשהוא בטל מדרים ונדבות לוקחין מהן עולות ומקריבין בשר המזבח ועורות לכהנים. רש"י ט"ז. ג. כגון שנתקורו הטלאין או שאם היה המזבח בטל והוצרכו להביא עולות לקין המזבח. מוס' הר"ש. ד. ועוד דהוה ליה לאקשויו נמי מדר' יהודה לדר' יהודה דהכא קאמר אין מועלין בעתיקין משום דניתנו ליהנות בהן ובמתניתין ס"ל דמועלין בכתנות כהונה אע"ג דניתנו ליהנות בהם. מוס' הר"ש.

הגהות הב"ח

א) תוב' ד"ה כמתנות וכו' אמרין דש מעל' ניב' לקמן ד' ה"ע"א:

מוסף רש"י

כאשיש. כחשו של מנזח נדרים. כל האומר בירושלים לא אומר כלום. ללא מיקדשא ירושלים (שם א.)

הואיל וניתנו להנות בשגגתן בכל עת שלא ימכרו לחללן שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים ורזיזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמרא בעבודה ולא ישחוט עליהם אחר עבודה כהרף עין וא"ת אי"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במוזד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת למלאכי השרת ת"ש כבתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין יואין מועלים בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים (שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות) לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו (דנתן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא (והתנן כתיב כדירים כעצים כתיב כיבד כל מזבח בירושלים) ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר בירושלים והתניא (ר' יהודה) אומר כל האומר בירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי' תרי

הואיל וניתנו להנות בשגגתן בכל עת שלא ימכרו לחללן שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים ורזיזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמרא בעבודה ולא ישחוט עליהם אחר עבודה כהרף עין וא"ת אי"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במוזד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת למלאכי השרת ת"ש כבתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין יואין מועלים בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים (שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות) לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו (דנתן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא (והתנן כתיב כדירים כעצים כתיב כיבד כל מזבח בירושלים) ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר בירושלים והתניא (ר' יהודה) אומר כל האומר בירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי' תרי

הואיל וניתנו להנות בשגגתן בכל עת שלא ימכרו לחללן שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים ורזיזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמרא בעבודה ולא ישחוט עליהם אחר עבודה כהרף עין וא"ת אי"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במוזד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת למלאכי השרת ת"ש כבתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין יואין מועלים בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים (שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות) לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו (דנתן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא (והתנן כתיב כדירים כעצים כתיב כיבד כל מזבח בירושלים) ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר בירושלים והתניא (ר' יהודה) אומר כל האומר בירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי' תרי

הואיל וניתנו להנות בשגגתן בכל עת שלא ימכרו לחללן שלא ניתנה תורה למלאכי השרת שיהו הכהנים ורזיזים כמלאכי השרת להפשיטן בגמרא בעבודה ולא ישחוט עליהם אחר עבודה כהרף עין וא"ת אי"כ היכי קאמר ר' יהודה דבשוגג קידש וגם במוזד אליבא דר"מ הרי לא נתחללו דהא כלי שרת הן וכלי שרת למלאכי השרת ת"ש כבתנות כהונה שבלו מועלין בהם דברי ר"מ מאי לאו אפי' לא בלו בלא בלו דוקא ת"ש מועלים בחדתין יואין מועלים בעתיקים (דברי ר' יהודה) ר' מאיר אומר מועלין אף בעתיקים (שהיה ר"מ אומר מועלין בשירי הלשכה ואמאי נימא הואיל וניתנו ליהנות) לפי שלא ניתנה תורה למלאכי השרת דהא חומת העיר ומגדלותיה משירי הלשכה אתו (דנתן חומת העיר ומגדלותיה וכל צרכי העיר באין משירי הלשכה לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה ת"ש דתניא אמר ר' ישמעאל בר רבי יצחק אבני ירושלים שגשרו מועלים בהם דברי ר"מ לא תימא ר"מ אלא אימא ר' יהודה אי ר' יהודה ירושלים מי מיקדשא (והתנן כתיב כדירים כעצים כתיב כיבד כל מזבח בירושלים) ר' יהודה אומר כל האומר ירושלים לא אומר כלום וכי תימא משום דלא אומר בירושלים והתניא (ר' יהודה) אומר כל האומר בירושלים לא אומר כלום עד שידור בדבר הקרב בירושלי' תרי

תרי